

som Invalid. Hun var en Aften faldet i Lyskassen ude i Gaarden, og derved havde hun brækket den ene Arm. Da hun græd og jamrede sig over sine Smertes, blev det befaleet hende af Plejemoderen at staa henne i Skammekrogen hele Natten. Da hun Gang efter Gang klagede sig, blev hun pryglet. Man gav hende heller ikke den kirurgiske Behandling, der skulde tildeles hende, Armen blev sat galt sammen, der blev kvaksalvereret med hende, og da hun kom ud fra Stiftelsen som Invalid og henvendte sig til den afdøde udmærkede Kirurg og det udmærkede Menneske Professor Wanscher, benyttede han denne Kvinde til Demonstration overfor Studenterne. Han sagde: Her har vi et værgeløst Barn, her har vi et stakkels Barn, som har lidt saa meget, og som man har behandlet saa ilde, at hun er blevet Invalid som Følge af denne daarlige Behandling. Saa demonstrerede han videre, hvorledes han tænkte sig Muligheden af at kunne give hende hendes Førlighed tilbage.

En 3die ung Kvinde — jeg skal ikke nævne flere end de 3 Eksempler, jeg kunde forøge dem med andre —, 18 Aar gammel, altsaa fra den nyere Tid, er kommet hjem ligeledes sørgeligt tilredt med en Underlivssygdom, som skyldes den oprørende Behandling, hun som Barn har været Gjenstand for paa en af Plejeafdelingerne paa Jægerspris. Som sygt Barn laa hun til Sengs, havde sine Arme fastbundne til Sengens Sidestænger, og ofte — sagde hun — var det, ligesom mine Arme var døde og livløse. Der er Gang efter Gang blevet nægtet hende Mad og Drikke, og hun er blevet pryglet, hun har ikke faaet den Diæt, som en Pige, der led af en alvorlig Mavesygdom, fremkaldt ved en daarlig Forplejning, skulde have. Man betragtede hendes Sygdom som Skaberi, det betød ikke noget. Hun faar det bedste Vidnesbyrd fra Jægerspris. Jeg har et Brev i min Besiddelse, som jeg ikke behøver at læse op, i hvilket forhenværende Justitiarius Ingerslev erklærer, at hun i alle Henseender har været en flink og god Pige.

Det er jo ikke første Gang, der er blevet tildelt Jægersprisinstitutionen Ros, lige saa lidt som det er af nyere Dato, at der er blevet rettet Kritik mod den. Der er jo i Grunden intet nyt i denne Verden. I 1884, da der var Lægekongres her i København, aflagde Kongressens Medlemmer i et Antal af 100 et Besøg paa Jægerspris, hvor det for Resten gik meget livligt til, man spiste og drak, navnlig drak,

og morede sig udmærket. Pigebørnene fik for Resten Slatterne i Vinglassene, hvad der havde til Følge, at enkelte af dem var i nogen Grad paavirkede af Spiritus. Da Lægekongressen var sluttet, sendte Indbyderne til Kongressen Bestyrelsen for Jægerspris en Skrivelse, som findes aftrykt i deres Jubilæumsberetning, og hvori de siger: „Saa vel under selve Besøget paa Jægerspris, som efter at vore Gæster er vendt tilbage til deres Hjem, har vi modtaget Udtalelser, der alle stemmer overens i Beundring af den storartede, i Verden vistnok temmelig enestaaende Velgørenhedsanstalt paa Jægerspris og i Anerkendelse af den udmærkede Orden og til Formaalet svarende Anretning, der bærer Vidne om en paa alle Punkter opmærksom og Hensyn tagende Bestyrelse. Den 6. September 1884. E. Hornemann. H. Hirschsprung.“

Lad os en Gang se, hvad det er for Pigebørn, der kommer paa Jægerspris, og om det virkelig er en Velgerning at sende dem derhen! De Herrer, som har talt i denne Sag, og navnlig de, som har talt Stiftelsens Sag, har jo, som jeg allerede har udtalt, beklaget den Mangel paa Efterspørgsel, der er efter Pladserne. Ja, men kunde det nu ikke staa i Forbindelse med andre Forhold, at Mistilliden har været der, og at den er der. Styrelsen for Jægerspris er jo en meget eksklusiv, en meget konservativ Bestyrelse. Har den nu søgt at bøde paa den manglende Efterspørgsel efter Pladser ved at gøre bekendt, at der var ledige Pladser? Jeg henvendte mig i Dag til Sekretæren for Stiftelsen Jægerspris, Lange, Frederiksholms Kanal. Jeg spurgte ham: Naar De nu averterer om, at der kan komme Plejebørn til Jægerspris, hvilke Blade averterer De saa i? — Nu skal jeg se efter, sagde han. Han kom tilbage og sagde: Der averteres i „Berlingske Tidende“, „Jyllandsposten“, „Nordjylland“ — en Dødssejler, som ærede Medlemmer fra Nordjylland meget godt ved, et Blad som i alt Fald Folk, der har noget Begreb om dets Udbredelse, ikke vil avertere i — „Fyns Stiftstidende“, „Lolland-Falster Stiftstidende“, „Modersmaalet“, „Højmdal“ og saa et tredie sønderjydsk Blad. Er det ikke ogsaa betegnende for, hvor lidt de Herrer har fulgt med gennem Aarene, at de averterer i de nævnte Blade? Det er jo ikke Fattigfolk, Smaa-kaarsfolk eller Arbejdere, som læser disse Blade. Der er ikke et eneste Venstreblad, de averterer i, jeg vil slet ikke tale om, at der ikke er et eneste socialdemokratisk Blad. Efter de Herrer's Opfattelse ekssi-